

A megszégyenített viking

2010 december 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Íme, az ország fája. Erd?horvátiból hozták a f?városba, hogy feldíszítve kiállítsák a Kossuth téren. Durván 16 méter magas, kábé egy tonnát nyom, és 35 esztend?s korában hunyt el. Azt mondják, muszáj volt kivágni.

A többszöri árvíz kilazította a gyökereit, meg hát, öreg is volt már szegény. Veszélyt jelentett az emberekre, hiszen állítólag bármikor kid?lhetett volna. De kiállítani, szerencsére, azért még jó.
Valamiért, err?l a régi, szép id?k Taigetosza jut eszembe. A hegység, amelyr?l, a legendák szerint a spártaiak egyeseket fizikai vagy épp szellemi korlátozottságuk okán lelöktek a tátongó mélységbe, hogy biztosan halálukat leljék. A feny?t is egyesek ezen a ponton már alkalmatlannak tartották az életre, tettek hát róla, hogy az véget is érjen számára. Csupán annyi különbség van az ókori görögök és a modern kor gyermekei között, hogy azok ott, a régmúlt id?kben a barbár hordák állandó fenyegetései közben sem mutogattak felcicomázott hullákat trófeaként.
Vagy, akár, hasonlíthatjuk egy vikinghez. A múlt egykori harcosai között ritka volt a természetes halál. Ebb?l kifolyólag az számított dics? végnek, ha a bátor szív?, marcona férfiú úgy távozott a túlvilági Valhallába, hogy a lehet? legtöbb ellenséget vitte magával. Ha viszont nem ily magasztos úton ért véget az illet? földi pályafutása, az sokak számára komoly szégyen lehetett.
És ezzel a feny?vel most éppen ez a szégyen esett meg. Elvették t?le az esélyt, hogy ha már mennie kell, távozásával valami igazán nagyot durranthasson.

Hogy életében el?ször és utoljára a címlapokra kerüljön. Feltételezett önkéntes kid?lését?l megfosztva nem volt módja magával vinni néhány kis pondrót, akik, bár embereknek hívják magukat, számára egyszer?en az *ellenséget* jelentették.
Mert nincs kétség, hogy a feny?fák számára, amiket baromfikhoz hasonlóan *állítanak el?* évr?l évre, ipari mennyiségben, a legkomolyabb, leghalálosabb ellenség az ember. A lények, akik születésükt?l pusztulásukig hasznosak, áldozatául esnek az él?sköd? fajnak, amelynek egyedei születésükt?l pusztulásukig kártékonyak. Groteszk egy korban élünk, kétség sem férhet hozzá!

Sztakó Balázs

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló